

මිල්ටන් ෆ්‍රීඩ්මාන් 1912-2006 : සමාජ ප්‍රතිගාමිත්වයේ නිදහස් වෙලඳපොළ' නිර්මාපකයා

Milton Friedman 1912-2006: "Free market" architect of social reaction

හික් බ්‍රික්ස් විසින්
2006 නොවැම්බර් 21

කාල මාකස් 1873 දී ප්‍රාග්ධනය කෘතියේ දෙවන සංස්කරනයට ලියූ පසුවදනේ දී ධනේශ්වර අර්ථශාස්ත්‍රයේ විද්‍යාත්මක ලක්ෂණය 1830 පමණ වන විට ම අවසානයකට පැමිණ තිබූ බව සටහන් කලේ ය. එම අවධියේ දී ධනේශ්වර නිෂ්පාදන මාදිලියේ වර්ධනය විසින් ම ජනනය කර තිබුණු පන්ති ආතතීන් තව දුර වර්ධනයක් විය නොහැකි තත්වයකට පත් කර තිබුණි. "අපක්ෂපාත පර්යේෂකයන් වෙනුවට දැන් පෙරටුවීන් ඇත්තේ ලාබයට පොර බදන කුලීකාරයන් ය; අව්‍යාජ විද්‍යාත්මක පරීක්ෂනයේ ස්ථානයට ක්ෂමාලාපයේ දූෂිත හෘද සාක්ෂිය සහ දුෂ්ට අධ්‍යාපය පැමිණ ඇත."

පසු ගිය බ්‍රහස්පතින්දා තම 94 වන වියේ දී මිය ගිය ආර්ථික විද්‍යාඥ මිල්ටන් ෆ්‍රීඩ්මාන්, එලඹෙන වසරවල දී සිහිපත් කෙරෙනු ඇත්තේ මෙම ප්‍රවනතාවේ සම්භාව්‍ය නියෝජිතයන් ගෙන් එක් අයෙකු ලෙස ය. පසු ගිය දශක හතර පුරා "නිදහස් වෙලඳපොළේ" බුද්ධිමය පීතෘත්වයට පත් වීම මගින් කුටුප්‍රාප්තියට පත් ඔහුගේ ම වෘත්තීයමය ප්‍රගමනය ද මාකස්ගේ අවධානයට ලක්ව තිබුණු එම ක්‍රියාදාමයන්ම පිලිබඳ, විස්තෘත උදාහරනයකි.

අවම වසයෙන් ප්‍රධාන ආර්ථිකයන් තුළ හෝ ධනවාදයේ "ස්වර්ණමය යුගයකට" නිදසුනක් ලෙස දැන් ආපසු හැරී බලන පශ්චාත් යුද කාලීන උත්පාත සමයේ, ෆ්‍රීඩ්මාන් සිටියේ ධනේශ්වර අර්ථශාස්ත්‍රයේ වාටියේ ය. මෙම ලිපියේ කතුවරයා ආර්ථික විද්‍යාව පිලිබඳ විශ්වවිද්‍යාල පාඨමාලාවක් ආරම්භ කල 1960 ගනන්වල පලමු භාගය වන විට, ෆ්‍රීඩ්මාන් ද, ඔහු කේන්ද්‍රීය වර්තයක් වූ විකාගෝ නිදහස් වෙලඳපොළ ගුරුකුලය ද, සලකනු ලැබුවේ විකාර රූපී නොවේ නම් අසම්මත ලෙස ය.

ආන්ඩුවල ප්‍රතිපත්ති - අවපාත සමයේ වියදම් ඉහල දැමීම සඳහා ආර්ථික වර්ධනයේ හා ප්‍රසාරනයේ කාලසීමාවේ වියදම් කැපීම - මගින් "සඵල ඉල්ලුම" පාලනය කිරීම හරහා 1930 ගනන්වල මෙන් ලෝක ධනවාදයේ ව්‍යසනකාරී අර්බුදයක් යලි ඇතිවීම වැලැක්විය හැකි ය යන උපකල්පනය මත පදනම් වූ කේන්ද්‍රීයවාදයේ හොඳම කාලය වූයේ මෙයයි.

ඒ සියල්ල වෙනස් වීමට ආසන්නව පැවතුණි. ගැඹුරු අවපාතය මෙන් ම වේගවත් උද්ධමනය සහ ඉහල විර කියාවට මග පාදමින් 1970 ගනන් මුල දී, පශ්චාත් යුද ආර්ථික උත්පාතය බිඳ වැටුණු අතර, කේන්ද්‍රීයවාද වට්ටෝරුව අභාවයට පත් විය. කේන්ද්‍රීයවාද වැඩ පිලිවෙල යටතේ උද්ධමනය සලකනු ලැබුවේ විර කියා නාශක ඖෂධය ලෙසයි. දැන් එම දෙක ම එකට බද්ධ වෙමින් "එක තැන පල්වීමේ" ප්‍රභවයට පදනම දමනු ලැබිණි.

උත්පාතයේ බිඳ වැටීම කේන්ද්‍රීයවාදයේ "අසාර්ථකත්වයේ" නිමැවුමක් නොවී ය. ඇත්ත වසයෙන්ම එය සැකසී ආවේ ධනේශ්වර ආර්ථිකයේ ගැඹුරු පත්ලේ මුල් බැසගත් පරස්පරවිරෝධයන් යලි ඉස්මතු වීමෙනි. මෙහි අර්ථය වූයේ ප්‍රධාන රටවල ධනේශ්වරයට තව දුරටත්, කම්කරු පන්තියට සහන - උත්පාතයේ අංග ලක්ෂිත වූ පූර්ණ රැකියා නියුක්තිය හා සමාජ සුබසාධන සම්පාදනය කිරීම - සලසමින් පන්ති සම්මුතියේ වැඩ පිලිවෙල දිගටම ගෙන යාමට නොහැකිව, තියුණු හැරීමක් ගැනීමට සිදු වීමයි.

ෆ්‍රීඩ්මාන් දිශානතිය සඳහා දෘෂ්ටිවාදාත්මක සාධාරනීකරනය සම්පාදනය කලේ ය: එනම් අර්බුදයට හේතුව රාජ්‍ය මැදිහත් වීම බව පවසමින් එය හෙලා දැකීම සහ 1930 ගනන්වල දී අපකීර්තියට පත් වූ "නිදහස් වෙලඳපොළ" මූලධර්මයන් කරා ආපසු යාම අවධාරනය කිරීම යි. උත්පාතය බිඳ වැටීමෙන් දශකයක් ගතවීමටත් මත්තෙන්, ෆ්‍රීඩ්මාන්ගේ "නන්දෙඩවීම" නව සාධාරනීකරනය බවට ද, කේන්ද්‍රීයවාදය නව දුර්ලබ්ධිය බවට ද පත් විය.

සුලං හමන අත වෙනස් වීම පිලිබඳ සංවේදී වූ ස්ටොක්හෝම්හි ස්වීඩන ඇකඩමිය 1976 ඔක්තෝබරයේ දී ෆ්‍රීඩ්මාන්ට ආර්ථික විද්‍යාව පිලිබඳ නොබෙල් ත්‍යාගය පුද කලේ ය. ඊට මසකට පෙර බ්‍රිතාන්‍ය ලේබර් පක්ෂ සම්මේලනයට කල කතාවක දී අගමැති ජේම්ස් කැලගන්, නව ප්‍රඥාව බවට පත්ව ඇති දෙයට අනුකූලව, ආන්ඩුවේ ප්‍රතිපත්තිය පිලිබඳ එහි ගමයන් සම්පින්ඩනය කලේ ය.

“බදු කප්පාදු කරමින් සහ ආන්ඩුවේ වියදම් වැඩි කරමින් අවපාතයකින් ඉවතට ගමන් කල හැකි බවටත්, රැකියා නියුක්තිය ඉහල දැමිය හැකි බවටත්, සිතීමට අප පුරුදුව සිටියෙමු. එම විකල්පය තව දුරටත් වලංගු නොවන බවත් යුද්ධයේ පටන් එය පැවති කාල සීමාව තුළ සැමවිටම එය අර්ථිකයට උද්ධමනයේ විශාල මාත්‍රාවක් එන්නත් කරමින්, ඊළඟ පියවර ලෙස ඉහල විරැකියා මට්ටමක් කැඳවා ගනිමින් පමනක් ක්‍රියාත්මක වූ බව මම ඔබට අවංකවම කියා සිටිමි.”

මහා අවපාතය

මිලිටන් ශ්‍රීඩ්මාන් නිව් යෝර්ක්හි බෲක්ලින් ප්‍රදේශයේ උපත ලැබුවේ මධ්‍යම යුරෝපයෙන් සංක්‍රමනය වූ පවුලක හතරවැන්නා ලෙස ය. පවුලේ ආදායම “කුඩා සහ අතිශය අවිනිශ්චිත” හා මූල්‍ය අර්බුදය නිරන්තරයෙන් පැවති නමුත් කැමට ඇති තරම් දේ තිබූ අතර පවුලේ පරිසරය උනුසුම් සහ උද්යෝගිමත් වූ බව ඔහු පසු කලෙක සඳහන් කළේ ය.

තමන්ගේ දහසය වන උපන් දිනයටත් පෙර උසස් පාඨශාලාවෙන් උපාධිය ලැබූ ශ්‍රීඩ්මාන් නිව් ජර්සි හි රුට්ජර්ස් සරසවියේ අධ්‍යාපනය ලැබීමට, ශිෂ්‍යත්වයක් දිනා ගත්තේ ය. මුල දී සැලසුම්කරුවෙකු වීමේ අපේක්ෂාවෙන් ගනිතය හැදෑරූ ඔහු තුළ, මහා අවපාතයේ බලපෑම යටතේ ආර්ථික විද්‍යාව කෙරෙහි උනන්දුවක් වැඩුණි. 1932 දී ගනිතය හා ආර්ථික විද්‍යා විෂයන් දෙකට ම උපාධි ලැබූ ඔහු, ඉන් වසරකට පසුව විකාගෝ සරසවියෙන් පශ්චාත් උපාධියක් ලැබී ය. ප්‍රථමයෙන් රුස්වෙල්ට්ගේ නිව් ඩිල් ප්‍රතිපත්තියේ නිර්මාතෘයක් වූ ජාතික සම්පත් කොමිටියේ රැකියාවක් ලැබූ ශ්‍රීඩ්මාන් පසුව ජාතික ආර්ථික පර්යේෂණ කාර්යාංශයට සම්බන්ධ විය. යුද්ධය පැනනැගීමෙන් පසුව, ගෙඩරල් බදු ප්‍රතිපත්තියක් සැකසීමේ නිරත වූ ඔහු, හැකියාව මත ගෙවීමේ පදනම වූ ගෙඩරල් රැ දවුම් බද්ධ වර්ධනය කිරීමෙන් කීර්තියට පත් විය.

1946 දී කොලොම්බියා සරසවියෙන් ආචාර්ය උපාධිය ලබා ගත් ශ්‍රීඩ්මාන් ආර්ථික විද්‍යාව ඉගැන්වීමට පෙරලා විකාගෝ සරසවියට පැමිණියේ ය. 1976 දී විශ්‍රාම යන තුරු ම එහි රැඳී සිටි ඔහු, නිදහස් වෙළඳපොල හා ව්‍යාපාරික චක්‍රය නිර්ණය කිරීමේ දී මුදල් ප්‍රමානයේ වැදගත් කම පිලිබඳ අවධාරනය කල විකාගෝ ආර්ථික ගුරු කුලයේ ප්‍රධානියා ලෙස ද කටයුතු කළේ ය.

රිපබ්ලිකානු ප්‍රතිපත්ති කවයන් තුළ ද ශ්‍රීඩ්මාන් ක්‍රියාකාරී විය. 1964 දී ජනාධිපති අපේක්ෂක හා රිපබ්ලිකානු දක්ෂිණාංශයේ ප්‍රකට නායකයා වූ බැරී ගෝල්ඩ්වෝටර්ගේ අවිධිමත් උපදේශකයෙකු ලෙස සේවය කල පසු 1968 දී රිචඩ් නික්සන් ගේ ද 1980 දී රොනල්ඩ් රීගන්ගේ ද උපදේශකයකු විය. රීගන් ජනාධිපති පදවියට පත් වූ විට ඔහුගේ ආර්ථික ප්‍රතිපත්ති උපදේශක මන්ඩලයේ සාමාජිකයෙකු ලෙස කටයුතු

කල ශ්‍රීඩ්මාන්ට 1988 දී නිදහස උදෙසා ජනාධිපති පදක්කම ලැබිණි. 2002 දී, ශ්‍රීඩ්මාන්ගේ 90 වන ජන්ම දිනය නිමිත්තෙන් ධවල මන්දිරයේ දී පැවති උත්සවයක දී, ඔහුට “යාවජීව සාර්ථකත්වයන්” සඳහා ගෞරව පුද කල ජනාධිපති ජෝර්ජ් ඩබ්ලිව්. බුෂ්, “නිදහසේ විරයකු” ලෙස ඔහු හුවා දැක්වී ය.

ආර්ථික න්‍යාය පිලිබඳව ශ්‍රීඩ්මාන් ලියූ කෘතියට මග පෙන්වනු ලැබුවේ මුදල් ප්‍රමානවාදය නමින් හැඳින්වෙන දෙය කෙරෙහි වූ විශ්වාසය මගිනි: ඉංග්‍රීසි දාර්ශනික ඩේවිඩ් හියුම් දක්වා ආපස්සට දිවෙන දීර්ඝ ඉතිහාසයක් සහිත මෙම න්‍යාය ශ්‍රීඩ්මාන් භාවිත කළේ, ඉල්ලුම කලමනාකරනයේ සහ ආන්ඩුවේ මැදිහත් වීම පිලිබඳව කේන්සියානු ඉදිරිදර්ශනයට ඇති සිය විරුද්ධත්වය සූත්‍රගත කිරීමට යි. ශ්‍රීඩ්මාන්ට අනුව, මූල්‍ය අධිකාරීන් පමනට වැඩියෙන් මුදල් නිර්මානය කලහොත් මිල ගනන් ඉහල යනු ඇත, - ඔහු නිරන්තරයෙන් අවධාරනය කළේ උද්ධමනය වනාහි මූල්‍යමය ප්‍රපංචයන් බවයි. ඔහු කියා සිටි පරිදි රජයේ කර්තව්‍යය වන්නේ වියදම මගින් ආර්ථිකය පාලනය කිරීම නොව, ස්වාභාවික ආර්ථික වර්ධනය සඳහා අවශ්‍ය තරම් මූල්‍ය සැපයුම ප්‍රසාරනය සහතික කිරීම සහ විරැකියාවේ හා අවපාතයේ ගැටලු විසඳීම වෙළඳපොලට පැවරීම යි.

කෙසේ වෙතත් කේන්සියානුවන් පරාජය කිරීමට නම් සටන, ඓතිහාසික හා සංඛ්‍යාමය විශ්ලේෂනය සමග ඔවුන්ගේ බිමෙහිදී ම සිදු විය යුතු යයි ශ්‍රීඩ්මාන් දැක ගත්තේ ය. ඇතා ෂ්වාට්ස් සමග එක්ව ලියා, 1962 දී පල කල ඔහුගේ ප්‍රධාන න්‍යායික කෘතිය වූ ‘*Monetary History of the United States 1867-1960* (එක්සත් ජනපදයේ මූල්‍ය ඉතිහාසය 1867-1960) හි පසුබිමෙහි පැවතියේ මෙයයි. ශ්‍රීඩ්මාන් හා ෂ්වාට්ස්, ආර්ථික ඉතිහාසය විභාග කිරීම මගින් ආර්ථික ක්‍රියාකාරිත්වයේ මට්ටම නිර්ණය කිරීමේ දී මූල්‍ය සම්පාදනය ඉටු කරන තීරනාත්මක ක්‍රියාකලාපය අනාවරනය කිරීමටත්, එනමින් අනාගත ප්‍රතිපත්තිය සඳහා අවශ්‍ය නිර්ණායකයන් ස්ථාපනය කිරීමටත් ප්‍රයත්නයක යෙදුණි.

ශ්‍රීඩ්මාන්ට නොබෙල් ත්‍යාගය පුද කරන බව නිවේදනය කල ප්‍රකාශයේ දී ස්විඩන් ඇකඩමිය මෙම කෘතිය මත විශේෂ අවධාරනයක් යෙදී ය. “සමහර විට වඩාත් කැපීපෙනෙන දේ නම් 1929 අර්බුදය ඇති කිරීමේ දී හා එයට පසුව පැවති අවපාතය ගැඹුරු කිරීමේ දී සහ දිගු ගැස්සීමේ දී ද ගෙඩරල් රිසර්ව් පද්ධතිය විසින් ඉටු කල මූලෝපායාත්මක ක්‍රියාකලාපය පිලිබඳ ඔහුගේ ආරම්භක හා ධෛර්ය සම්පන්න අවධාරනයයි” එය සඳහන් කළේ ය.

එහෙත් ශ්‍රීඩ්මාන්ගේ කෘතියේ න්‍යායික බංකොලොත් භාවය වඩාත් පැහැදිලිව හෙලිකෙරෙන්නේ 1930 ගනන්වල අවපාතය - විසිවන ශතවර්ෂයේ අතිශයින්ම වැදගත් ආර්ථික සිද්ධිය -

පිලිබද පරීක්ෂනයක දී ය. ශ්‍රීඩම්මාන්ට අනුව, 1929-30 ගනන්වල අවපාතය සාමාන්‍ය එකක් විය හැකිව තිබුන ද, මූල්‍ය සම්පාදනය පාලනය කල ගෙඩරල් රිසර්ව් මන්ඩලය මගින් සිදු කල ප්‍රතිපත්තිය වැරදි මාලාවක් මගින් ආර්ථික ව්‍යසනයක් බවට පරිවර්තනය කරනු ලැබිනි.

ප්‍රථම අවස්ථාවේ ඔහු කියාසිටියේ, 1928 වසන්තයේ දී ගෙඩරල් රිසර්ව් මන්ඩලය දැඩි මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් වැරදි ලෙස පටන් ගත් බවයි. දැඩි මූල්‍ය විනයකට යෝග්‍ය නොවූ කොන්දේසි යටතේ මෙම පිලිවෙත 1929 කොටස් වෙලදපොලේ කඩා වැටීම තෙක් ම පවත්වා ගෙන යනු ලැබිනි. ආර්ථිකය 1927 ව්‍යාපාර වක්‍රයේ පූර්ව පහල වැටීමෙන් යන්තමින් ගොඩ ඒමට පටන් ගත්තා පමණි. පාරිභෝගික හාත්ව මිල පහල වැටුණු අතර උද්ධමනයේ සලකුනකුදු නොවී ය.

කෙසේ වෙතත් ශ්‍රීඩම්මාන්ගේ දෘෂ්ටියට අනුව ගෙඩරල් රිසර්ව්හි ප්‍රතිපත්ති අතිශය අර්ථහාරී ලෙස බලපෑවේ අවපාතය ගෙන ඒමට නොව 1931-32 බිද වැටීම ගෙන ඒමටයි. බැංකු අතුගැවී යන තතු තුල නය ප්‍රසාරනය කිරීම හා මූල්‍ය පද්ධතිය ස්ථායී කරනු වෙනුවට, ගෙඩරල් රිසර්ව් මන්ඩලය කලේ මූල්‍ය සම්පාදනය කපා හැරීම හා අර්බුදය උග්‍ර කිරීමයි. ඔහු ද ෂ්වාට්ස් ද එකතුව 1929 හා 1933 අතර කාල සීමාවේ එක්සත් ජනපදය තුල මූල්‍ය සැපුම තුනෙන් එකකින් හැකිලී ගිය බව හඳුනා ගත්හ. ශ්‍රීඩම්මාන්ගේ විවේචනයන් පෙන්වා දී ඇති පරිදි, මෙම වැටීම වනාහී බොහෝදුරට ආර්ථික ක්‍රියාකාරිත්වය හැකිලී යාමේ නිෂ්පාදනයක සක්‍රිය වීමකි.

මානව නිදහස

එවැනි විවේචනය කිරීම් මධ්‍යයේ වුව ශ්‍රීඩම්මාන්ගේ විශ්ලේශනය වැදගත් දේශපාලන අවශ්‍යතාවක් සඳහා කැප වූවකි. එය ධනවාදයේ හා එහි නිදහස් වෙලදපොලේ අසමර්ථතාවය වෙනින් ආන්ඩුවල ක්‍රියා කලාපය වෙත අවධානය මාරු කර යැවුනි. මහා අවපාතය, “පුලුල්ව අර්ථ දක්වනු ලැබූ ආකාරයට වෙලද පොල පද්ධතියේ අසමර්ථතාවේ ප්‍රතිඵලයක් නොවූ” අතර “විශේෂයෙන් ම මූල්‍ය අධිකාරීන් මූලිකව ක්‍රියාත්මක කල යුතුව තිබුණු වැඩ පිලිවෙල ක්‍රියාවට නැගීමට හා බැංකු සංක්‍රාසය වැලැක්වීමට අසමත් වීම ඇතුලු හයානක රාජ්‍ය අසමර්ථතාවක විපාකයකි” යි 1998 ජූලි මාසයේ දී රේඩියෝ ඕස්ට්‍රේලියා සමග පැවති සම්මුඛ සාකච්ඡාවකදී ශ්‍රීඩම්මාන් පැහැදිලි කලේ ය.

එවිට අත්‍යවශ්‍ය ප්‍රශ්නය වන්නේ: බිද වැටීම වැලැක්වීමට ගෙඩරල් රිසර්ව් අසමත් වූයේ ඇයි ද යන්නයි ශ්‍රීඩම්මාන් කියන පරිදි නිව් යෝර්ක් ගෙඩරල් රිසර්ව් මන්ඩලයේ බලවතා වූ බෙන්ජමින් ස්ට්‍රෝග්ගේ මරනින් පසුව එහි ඇතිවූ ගැටුම් මාලාවක් නිසා එය

සිසිකඩ වී තිබුනි. මෙම ගැටුම් නිවැරදි ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාවට දැමීම වැලැක්වී ය.

“මැන බැලූ ප්‍රථම ශතවර්ෂය” නම් පීබ්එස් රූපවාහිනී වැඩ සටහනකට දුන් සම්මුඛ සාකච්ඡාවක දී “වැරදි මූල්‍ය ප්‍රතිපත්තියක් ක්‍රියාවට දැමිය යන කරුන” එක් අතකින්, “1928 දී ගෙඩරල් රිසර්ව් පද්ධතියේ ප්‍රමුඛයා වූ බෙන්ජමින් ස්ට්‍රෝග්ගේ මිය ගියේ ය. යන සැබෑ අහම්බයේ ප්‍රතිඵලයක් විය යයි ඔහු කියා සිටියේ ය. ඔහු තවත් වසර දෙක තුනක් ජීවත්ව සිටියේ නම් මහා අවපාතයකට මුහුණ දීමට සිදු නොවනු ඇත. යන්න මා අවධාරනය කරන අදහසයි.”

ඉතිහාසයේ දැවැන්ත ම ආර්ථික බිද වැටීම තුල මතවාදය හා “නිදහස් වෙලදපොල” ඉටු කල භූමිකාව පිලිබද කිසිදු විවේචනාත්මක විමර්ශනයක් වැලැක්වීමට ශ්‍රීඩම්මාන් යාමට සූදානම් වූ අහව්‍ය දුර එවැනි ය. එයටත් වඩා අහව්‍ය වූයේ ස්ට්‍රෝග්ගේ සැබෑ දෘෂ්ටිත් අනාවරනය කර ගැනීමටත් ඔහු වෙනස් ලෙසකින් ක්‍රියා කල හැකිව තිබුනේ ද යන්න සොයා බැලීමට ගවේශනයක් දියත් කල ශාස්ත්‍රීය කවයන්, ශ්‍රීඩම්මාන්ගේ විශ්ලේෂනය බැරැරුම් ලෙස ගැනීමයි.

“ප්‍රමුඛ ආර්ථික විද්‍යාඥයෙකුගේ” මට්ටමට ශ්‍රීඩම්මාන්ගේ නැගීමට, ඔහුගේ කෘතිය බුද්ධිමය හා විද්‍යාත්මක වටිනාකම සමග තිබුනේ අල්ප සම්බන්ධතාවකි. ඒ වෙනුවට එයට හේතුව වූයේ, පවත්නා සම්මතවාදයට එරෙහිව නිදහස් වෙලදපොලේ සහ පෞද්ගලික දේපොලේ ආවේනික ගුනයන් වර්තනා කිරීමට ඔහු දරූ නොනවතින උත්සාහයයි. එහි ප්‍රතිඵලයක් ලෙස පශ්චාත් යුද්ධ සමථය අවසන් වී, නව මුදලට පොරබදන්නෝ අවශ්‍ය වූ විට, අතිශය පටු ස්තරයක් විසින් ධනය අසීමිතව සමුච්චය කර ගනු ලැබීම මත පදනම් වූ නව ප්‍රතිගාමී සමාජ අවධියේ ප්‍රධාන උද්ඝෝෂකයා ලෙස ඔහු පිහිටුවා ලූ අතර...ඒ සියල්ල මානව “නිදහසේ” නාමයෙනි.

ශ්‍රීඩම්මාන්ගේ දෘෂ්ටිවාදයේ පදනම වූයේ වෙලදපොල හා පෞද්ගලික දේපොල ක්‍රමයේ නිර්බාධිත ක්‍රියාකාරිත්වය මානව නිදහසෙන් නොවෙන් කල හැකිය යන සංකල්පයයි. තවද, වෙලදපොල යනු මානව සමාජ ඉතිහාසයේ එක් නිශ්චිත ලක්ෂ්‍යයකදී ඇති වූ සුවිශේෂී සමාජ රූපාකාරයක් නොව, සනාතනික ගුනයක් සහිත එකකි. වැඩවසම් යුගයේ පාලක පන්තීන් තම ධුරාවලිය දෙවියන් විසින් දෙන ලද බවට තහවුරු කිරීමට පූජකයන් තමන් අත තබා ගත්තේ යම් සේ ද, ධනය හා වරප්‍රසාද ඉහවහාගිය වත්මන් සමාජ ක්‍රමය, මානව සමාජ සංවිධානයේ යථා ස්වභාවය තුලම මුල් බැස ඇති බවට ශ්‍රීඩම්මාන් වත්මන් පාලක පන්තීන්ට සහතික කලේ ය.

1962 දී පල කල *Capitalism and Freedom* (ධනවාදය හා නිදහස) නම් ඔහුගේ කෘතිය තුල ඔහු මෙසේ ලිවී ය: "ඓතිහාසික සාධක ඒකායන හඬකින් පවසන්නේ දේශපාලන නිදහස හා නිදහස් වෙලදපොල අතර ඇති සබඳතාව පිලිබඳවයි" 1991 දී පැවැත්වූ දේශනයේ දී තම තේමාව විස්තාරනය කරමින් මානව සමාජ අන්තර් ක්‍රියාකාරීත්වයේ සකල රූපාකාරයන් සමග වෙලදපොල අන්තර් කිරීම දක්වා ඔහු ගමන් කළේ ය.

"නිදහස් පෞද්ගලික වෙලදපොල වනාහි මිනිසුන් අතර ස්වේච්ඡා සමාගමය කරා ලඟාවීම සඳහා වන යාන්ත්‍රණයකි. එය හුදෙක් ආර්ථික ගනුදෙනුවලට පමණක් නොව ඕනෑම මානව ක්‍රියාකාරීත්වයකට ම යෙදේ. අපි භාෂාවක් කතා කරමු. එම භාෂාව පැමිණියේ කොහි සිට ද? සමහර ආන්ඩු භාෂාව නිර්මාණය කොට එය භාවිතා කරන ලෙස ජනතාවට උපදෙස් දුන්නාහු ද? ව්‍යාකරන නීති වර්ධනය කල යම් කොමිෂන් සභාවක් තිබුනේ ද? නැත, අප කථාකරන භාෂාව වර්ධනය වූයේ නිදහස් පෞද්ගලික වෙලදපොලක් තුලින් ය" යි ඔහු ලිවී ය.

භාෂාවේ වර්ධනය මෙන් ම එහි ගමයක් ලෙස සෑම මානව ක්‍රියාකාරීත්වයක් ම වෙලදපොල ප්‍රභවයක් බවට හැරවීමට ශ්‍රීඩමාන් දරන උත්සාහය, අතිශය මූලික විශ්ලේෂණයකින් ම බිඳ වැටේ. නිදහස් වෙලදපොල, තම පුද්ගලික ශ්‍රමයේ නිෂ්පාදන හුවමාරු කරන වෙන් වෙන් තනි පුද්ගලයන්ගේ පැවැත්ම පූර්වාපේක්ෂා කරයි. එහෙත් භාෂාවේ දී මිනිසුන් තම පුද්ගලික නිර්මිතයන් හුවමාරු කර නොගනී. අවබෝධ කර ගැනීමටත් ඉන් පසුව අවබෝධ වනු ලැබීමටත්, කේවල පුද්ගලයා සමාජීය වූ මානව වර්ගයා විසින් මේ වන විටත් වර්ධනය කොට ඇති භාෂාව උගත යුතු ය. සංයෝගයක් තැනීමට ඉලෙක්ට්‍රෝන "හුවමාරු කරගන්නා" කේවල මූල ද්‍රව්‍යයන්, "වෙලදපොල ගනුදෙනුවක" නිරතව සිටින්නේ යැයි කියා සිටීම වැනි ම නුවනක්කාර අර්ථයක් ශ්‍රීඩමාන්ගේ අවධාරණයෙන් ද ගම්‍යවේ.

විලී රටේ අත්හදා බැලීම

ශ්‍රීඩමාන්ගේ ආධනශ්‍රාහී නිදහස් වෙලදපොල නියාමයන් විද්‍යාත්මක අන්තර්ගතයක් ගැබ් කර නොගත්ත ද, විලී රටේ අත් දැකීම විස්තෘත ලෙස පෙන්වා දුන් පරිදි, ඒවා නිශ්චිත පන්ති අවශ්‍යතාවන් සඳහා සේවය කිරීමේ දී, අසීමිත වටිනාකමක් දරා සිටියි.

1973 සැප්තැම්බර් 11 දා, ඡන්දයෙන් තේරී පත් වූ ඇලන්ඩේ ගේ ආන්ඩුව මිලිටරි කුමන්ත්‍රණයකින් පෙරලා දමූ ජුන්ටාවේ ප්‍රධානියා වූ ඔගස්ටෝ පිනෝචේ, 1975 දී, විලී ආර්ථිකය ප්‍රතිනිර්මාණය කිරීම සඳහා ශ්‍රීඩමාන් සහ ඔහුගේ "විකාශෝ මානවකයන්" (ඔහුගේ

භාරකාරත්වය යටතේ පුහුනු කරනු ලැබූ ආර්ථික විද්‍යාඥයන්) හට කැඳවුම් කර සිටියේ ය.

ශ්‍රීඩමාන් හා ඔහුගේ අනුගාමිකයන්ගේ සෘජු මග පෙන්වීම යටතේ, ආර්ථික සීමා ඉවත් කිරීම් හා පුද්ගලිකරනය මත පදනම් වූ "නිදහස් වෙලදපොල" වැඩ පිලිවෙලක් ක්‍රියාවට දැමීමට පිනෝචේ සූදානම් විය. අවම වැටුප ද වෘත්තීය සමිති අයිතිවාසිකම් ද අහෝසි කල ඔහු, විශ්‍රාම වැටුප් පද්ධතිය, රාජ්‍ය කර්මාන්ත හා බැංකු පුද්ගලිකරනය කොට ආදායම් හා ලාභ මත බදු පහත හෙළි ය.

ප්‍රතිඵලය වූයේ විලී ජනතාව මත සමාජ ව්‍යසනයකි. 1974 දී සියයට 9කට මදක් වැඩි වූ විරැකියාව 1975 දී සියයට 19ක් දක්වා නැගුනි. 1930 ගනන්වල දී එක්සත් ජනපදය අත් දක්නා ලද සංකෝචනයට සමාන කල හැකි ලෙස, එම කාල සීමාව තුල ම නිෂ්පාදනය සියයට 12.9 කින් වැටුනි.

1977න් පසුව සියයට 8ක වර්ධන වේගයකට ලඟාවෙමින් විලී ආර්ථිකය යම් ප්‍රකෘතිමත් වීමක් අත් වින්දේ ය. රොනල්ඩ් රේගන්, විලී දේශය තුන්වන ලෝකයේ සංවර්ධනය සඳහා "ආකෘතිය" ලෙස හුවා දැක්වූ අතර, "විලී අත්හදා බැලීම පශ්චාත් යුද කාලීන ජර්මානු ආර්ථික ප්‍රාතිහාර්යයට සමාන කල හැකි" බව ශ්‍රීඩමාන් කියා සිටියේ ය. 1982 දී ආඥාදායක පිනෝචේ උත්කර්ශයට නැංවූ ඔහු "පිනෝචේ ප්‍රතිපත්තියක් ලෙස ම පූර්න නිදහස් වෙලදපොල ආර්ථිකයකට සහයෝගය දක්වා ඇත. විලිය වනාහි ආර්ථික ආශ්චර්යයකි" යි ප්‍රකාශ කළේ ය.

එහෙත් ප්‍රකෘතිමත් වීම කෙටි කාලීන විය. එක් අවස්ථාවක දී විරැකියාව සියයට 34.6ට නගිමින් 1983 දී ආර්ථිකය විනාශ විය. කාර්මික නිෂ්පාදනය සියයට 28කින් හැකිලිනි. 1982 හා 1983 අතර දල දේශීය නිෂ්පාදනය සියයට 19කින් හැකිලිනි. නිදහස් වෙලදපොල විමුක්තිය ගෙන එනු වෙනුවට දැවැන්ත ලෙස එක් ධූවයක ධනය සමුච්චය වූ අතර, අනෙක් ධූවයේ දරිද්‍රතාව හා කාලකන්නිභාවය ඉහළහා ගියේ ය. 1970 දී විලී ජනගහනයෙන් සියයට 20ක් දරිද්‍රතාවේ ජීවත් වූහ. මිලිටරි ආඥාදායකත්වයේ අවසන් වසර වූ 1990 වන විට එය දෙගුණ වී සියයට 40ක් බවට පත් විය. ඒ අතර ම මූර්ත වැටුප් සියයට 40ට වැඩි ප්‍රමාණයකින් ක්ෂය වී තිබුනි. එහෙත් ධනවත්තු තවත් ධනවත් වෙමින් සිටියහ. 1970 දී ජනගහනයේ ඉහල ම පහෙන් පංගුව ධනයෙන් සියයට 45ක් පාලනය කළේ පහල ම පහෙන් පංගුවේ සියයට 7.6ට සාපේක්ෂව ය. 1989 වන විට එම ප්‍රමාණයන් පිලිවෙලින් සියයට 55ක් සහ සියයට 4.4ක් විය.

විලී අත්දැකීම හුදකලා සිද්ධියක් නොවී ය. සරලව ම එය වනාහි, ධනේශ්වර නිදහස් වෙලදපොල මුදා හැරීම, මානව නිදහස ගෙන එනවා වෙනුවට සංවිධිත

රාජ්‍ය ප්‍රචන්ඩත්වය හරහා පමනක් සිදු කල හැකි බවට වූ ප්‍රථම සාධනයයි.

එක්සත් ජනපදයේ රීගන් පරිපාලනය සමයේ ක්‍රියාවට දැමූ මූල්‍යවාදී නිදහස් වෙලදපොල වැඩ පිලිවෙලට සමගාමීව 1981 දී පැටකෝ ගුවන් යානා පාලක වෘත්තීය සමිතිය බිඳ දැමීමෙන් වෘත්තීය සමිති විනාශ කිරීම ඇරඹුණි. ෆෙඩරල් රිසර්ව් මන්ඩල සභාපති පෝල් වෝල්කර් පසුව සඳහන් කල පරිදි: "උද්ධමන විරෝධී අරගලයට සහයෝගය දීමේ දී පරිපාලනයේ වඩාත් වැදගත් තනි ක්‍රියාව වූයේ ගුවන් යානා පාලක වැඩ වර්ජනය පරාජය කිරීම යි."

එලෙසින් ම ශ්‍රීඩීමාන් හා ඔහුගේ වඩාත් බලගතු උපදේශකවරුන්ගෙන් එක් අයෙකු වූ ෆ්‍රෙඩ්රික් හයෙක්ගේ අදහස් මත පදනම් වූ බ්‍රිතාන්‍යයේ තැවර්වාදී ආර්ථික ප්‍රතිවිප්ලවය, 1984-85 සමයේ වසරක් පුරා දිග ගැස්සුණු වැඩ වර්ජනයේ දී, පොලීසිය හා අනෙකුත් රාජ්‍ය හමුදාවන් මහා පරිමානයෙන් මැදිහත් කොට පතල් කම්කරු වෘත්තීය සමිතිය විනාශ කිරීමට සෘජුව ම මග පෑදී ය.

අනෙකුත් තැන්වල දී ද එම ක්‍රියා දාමයන් ම, කැපී පෙනෙන අයුරු ඕස්ට්‍රේලියාවේ දී, 1983 හා 1996 අතර හෝක්-කීට්ටිං ලේබර් ආන්ඩ් විසින් ක්‍රියාවට දමන ලද පුද්ගලීකරනයේ, සීමා ඉවත් කිරීමේ හා නිදහස් වෙලදපොලේ වැඩ පිලිවෙල කම්කරු ව්‍යාපාරය සංවිධිත රාජ්‍ය මර්දනයට ලක් කිරීම දැක ගත හැකි විය.

ශ්‍රීඩීමාන් ඔහුගේ සොහොන් ගැබට යද්දී හුවාදක්වීම්වලින් පරිසරය පිරී යයි. ජෝර්ජ් බුෂ් ඔහු උත්කර්ෂයට නැංවූයේ "ඔහු වනාහී මානව ඖදාර්යය හා මානව නිදහස ඉදිරියට ගෙන ඒමට සහාය වූ ක්‍රියා පිලවෙතක් සහිත විප්ලවීය චින්තකයෙකු හා අත්‍යසාමාන ආර්ථික විද්‍යාඥයෙකු" වසයෙනි. ඔහුගේ "විමුක්තියේ ආර්ථිකයේ" පුනර්ජීවනය උත්කර්ෂයට නැංවූ මාගරට තැවර් ඔහු "බුද්ධිමය නිදහසේ සටන්කාමියෙකු" ලෙස විස්තර කලා ය. ඔහු නිරන්තරයෙන් "ශ්‍රේෂ්ඨතම ආර්ථික විද්‍යාඥයින් අතරට" ගනන් ගැනෙනු ඇතැයි එක්සත් ජනපද භාන්ඩාගාර ලේකම් හෙන්රි පෝල්සන් කීවේ ය. ශ්‍රීඩීමාන් "ආර්ථික විද්‍යාවේ දැවැන්තයෙකු" බවත් විලී දේශයේ ඔහුගේ ක්‍රියාකාරකම් පිලිබඳ විවේචනයන් හුදෙක් "මහාමාර්ගයේ එක් බාධකයක් පමනක්" බවත් නිව් යෝර්ක් ටයිම්ස් හි අවමංගලය කථනය විස්තර කලේ ය. ඕස්ට්‍රේලියානු අගමැති ජෝන් හොවාඩ් ඔහු "ලෝක ආර්ථික න්‍යායේ යෝධ වරිතයක්" යයි ප්‍රකාශ කරද්දී රූපර්ට් මර්ඩොක්ගේ ඕස්ට්‍රේලියන් ප්‍රචන්පතේ කතු වැකිය ඔහු "නිදහසේ ශූරයා" යයි විස්තර කලේ ය.

දේවල් සිදු වූයේ ඒ අයුරිනි. ධනවතුන් හා බලවතුන් තමන් ආභ්‍ය කලා වූ තත්වය සාධාරනීකරනය කිරීමේ දී නිදහස හා විමුක්තිය යන පද තරම් ඔවුන් සතුටු කරන කිසිවක් නොමැති බව පෙනී යයි. එහෙත් වෙනස්වූ සමාජ කොන්දේසි හා දේශපාලන තත්වයන් සහිත එලැඹෙන කාලය තුල දී මිලටත් ශ්‍රීඩීමාන් යන නම වඩා වෙනස් ප්‍රතිචාරයක් ජනනය කරනු ඇත.